

der er brugt til et generelt løft af hjemmehjælpen.

Og det undrer mig, at hvis man har den gode vilje til at sige det, som også er rigtigt, og som man erfarer undervejs, at den radikale ordfører så vælger at blive ved at fremsætte noget, som den radikale ordfører så godt ved er forkert, for det fremgår helt klart af undersøgelsen.

Der er brugt midler for at sikre, at pensionister kan få et frit valg, og det er det reelle niveau. Og da jeg håber, at det er, om jeg så må sige, i god tro, at det så alligevel er fremført, at vi så holder op med at høre den argumentation, som er lodret usand.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig da, at finansministeren går på banen i forbindelse med hele spørgsmålet om ældrepleje, som jo har fyldt meget i debatten i dag, og som jo er vigtigt, når vi skal diskutere hele den tvangsprivatisering af samfundet, som Venstre er i gang med.

Når nu finansministeren mener, at det ikke er så stort et problem, at der går en del ressourcer til administration, vil jeg da gerne høre, hvordan ministeren så har det med de problemer, kommunerne har med at skulle opretholde et beredskab, og hvor socialministeren har afvist at svare på, hvordan det kan være, at f.eks. Holbæk Kommune sparer 1 mio. kr. på, at der er et privat firma, der er gået konkurs, fordi kommunen så ikke længere skal opretholde det beredskab.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Vi mener i regeringen, at det er et overordentlig vigtigt princip at fastholde, at man ikke umyndiggør borgerne, at de får en ret til at vælge selv. At man, fordi man har brug for hjælp fra fællesskabet, altså solidariteten i samfundet, ikke af den grund skal umyndiggøres, men at solidariteten ligger i, at den ydelse, samfundet er villig til at bekoste på den enkelte, har man en ret til egentlig selv at disponere over i forbindelse med at vælge mellem det offentlige eller private. Så det er et mål i sig selv at sikre, at alle får den ret. Det ligger bag begrebet mennesket frem for systemet. Solidariteten ligger i at tilbyde at betale for ydelsen, men ikke at umyndiggøre de ældre.

Og derfor er det klart, at der er en forskel på det, Enhedslisten mener, og det, en liberal mener. Vi ønsker, at den enkelte skal have retten til at nyde og beslutte mest muligt i sit eget liv,

uanset hvad andre måtte mene, og derfor er det frie valg i virkeligheden måden til at sikre, at de folk, der har brug for hjælp, længst muligt kan få lov at opretholde det liv, de selv ønsker, uanset hvad vi andre måtte mene.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Der er ingen tvivl om, at der er stor forskel på, hvad et nyliberalt parti som Venstre mener, og hvad Enhedslisten mener. Vi mener, at ældre skal have lov til selv at bestemme i deres eget liv, selv skal have lov til at bestemme, hvad de vil have at spise, selv skal have lov til at bestemme, hvornår de vil i seng osv. Den mulighed har de ikke med regeringens tvangsprivatisering.

Den eneste mulighed, regeringen giver dem med den tvangsprivatisering, er at vælge mellem, om de vil have det ene private firma eller det andet private firma. Det, jeg spørger ministeren om, er, hvorfor vi skal bruge en masse offentlige kroner på at holde et beredskab i live til, når de private firmaer går konkurs, som vi f.eks. har set det i Holbæk, hvor kommunen nu sparer 1 mio. kr. på, at det private firma er gået konkurs, og hvor direktøren for det private firma siger: Man kan ikke effektivisere på det her område, for det er mennesker, det handler om, og når man kommer ud til de her mennesker, er der tværtimod brug for mere tid. Det gør slet ikke noget indtryk, har jeg forstået, på regeringen. Man vil ikke engang undersøge sagen nærmere.

Kl. 20.35

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det, der gør indtryk på mig, er i virkeligheden, at man skal stille spørgsmålet: Hvordan kan det være, at man 2004 år efter Kristi fødsel overhovedet skal diskutere, om man skal have et system, hvor man sikrer, at den enkelte frie borger får lov at bestemme mest muligt over eget liv? Og de valgmuligheder burde være indført for mange, mange år siden.

Jeg er godt klar over, at den opfattelse har man ikke i Enhedslisten. Deres opfattelse ligner mere det, man havde i det gamle Østtyskland. Det er sådan set det samme: at det, som de folkevalgte mener er bedst for den enkelte, har den enkelte bare at indrette sig efter.

I min liberale tankegang ligger solidariteten i, at vi er villige til at sikre, at enhver kan få den ydelse, som fællesskabet har besluttet man skal have ret til, og så har man også ret til at vælge en